

ИЗТОКЪ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ нивотъ.

Редактира комитетъ

СЛЕДЪ ТЪРЖЕСТВАТА

Паметни ще останатъ днитѣ на 7, 8 и 9 ноември, за Сливенъ. По обща преценка тѣ минаха внушително, безукорно. Потомцитѣ на великитѣ синове на миналото се показаха достойни да почетатъ величието на подвига имъ, но тѣ показаха и други ценни качества: показаха, какво могатъ за едно кратко време да направятъ гражданитѣ когато сж, обединени около една целъ, когато у тѣхъ е будно съзнанието за дългъ и нужда и когато надъ всичко това стои една волева и авторитетна градска управа.

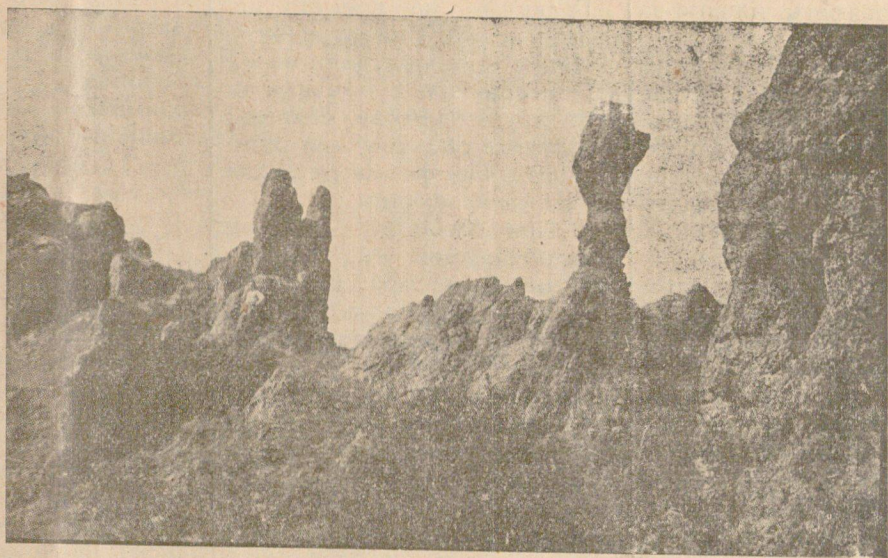
Сливенъ показа ясно и категорично на официалнитѣ лица и на хилядитѣ гости величието на миналото си и възможноститѣ на бъдещето. Видѣ се ясно, че противно на нѣкои скудоумно съчинени фрази за „западащъ градъ“ за апатия, за „засипване само върху лавритѣ на миналото“ — стои и днесъ единъ растящъ градъ, а най-важното — единъ градъ пълненъ съ възможности, съ естествени качества и условия, които чакатъ разработване, изпълнение. Видѣ се, че задъ тия условия стоятъ още едни работливи, жилави, гостоприемни и добри граждани, пренебрегвани, непознати отъ мнозина, но криещи въ себе си високъ духъ и здрави мишици да работятъ за града си. Презъ блѣска на празника, презъ гърма на музикитѣ не остана скритъ тоя високъ полетъ на духа у сливенци. Гордия и суровъ маршъ на войскитѣ, пламъка и ентузиазма на учащитѣ, родолюбивата народна манифестация на сливен-

скитѣ селяни, съ националнитѣ български носии — говориха най-добре за това.

Изложбитѣ на читалище „Зора“, общата художествена изложба, музея, концертитѣ на Народния хоръ, занаятчийската, индустриална и земеделско-стопанска изложби, утвърдиха у всички напредѣка и постиженията на Сливенъ въ културно и стопанско отношение. Всичко това става още по-ценно, като се вземе предъ видъ условията при които се е работило, атмосферата на пренебрегване отъ страна на официални фактори, до сега общитѣ оскѣдни срѣдства. Обединени около една обща задача, проникнати отъ чувството на граждански дългъ, сливенци достойно показаха, какво могатъ да дадатъ, но тѣ посочиха и какво трѣбва да имъ се даде отъ тамъ, дето обективно и загрижено се промишлява върху общитѣ интереси на държавата. За официалнитѣ лица ще да е станало ясно, че онова, което днесъ Сливенъ иска — иска го справедливо, заслужено, че онова, което ще му се даде, ще попадне на сигурна почва и ще сигурни резултати. Остава, безъ много протакане то да се даде, остава, обаче, и за самитѣ сливенци да работятъ все тѣй упорито, съ вѣра и съзнание, съ чувство за граждански дългъ, обединени около една целъ.

Само тогава Сливенъ ще заеме онова мѣсто, което величието на миналото му и правото на бъдещето му определятъ.

Г. Ноевъ.

„Кукулитѣ“

изъ Синитѣ камъни

Майстора

Като виновникъ за напредѣкътъ или западането на единъ градъ, обикновено се сочи кметѣтъ. Вѣрно е, че за това влияятъ много други причини, но до голѣма степенъ за икономическото преуспѣване на единъ градъ, за неговото благоустройство и угледност, много зависи отъ подготовката на тоя, който се е наелъ съ ръководството на цѣлия културенъ и стопански животъ на града. Нашиятъ градъ отъ петдесетъ години насамъ е направилъ много малко въ търсенето и създаването поминѣкъ на гражданитѣ; за своето благоустройство, както и въ уреждането и рекламирането на китния и чаровенъ сливецки балканъ, — хайдушко гнѣздо до освобождението. Малцина кметове могатъ да се посочатъ въ Сливенъ, които при ясно опредѣленъ планъ въ своята икономическа и благоустройствена политика за града ни, сж могли да спомогнатъ трудноститѣ и строятъ нѣщо. А Сливенъ заслужава по-друга сѣдба! Защото е билъ въ миналото центъръ на икономически животъ, а и днесъ може да бѣде такѣвъ, благодарение на трудолюбивитѣ си и предприемчиви граждани, изъ срѣдата на които излъзоха най-много възрожденци въ България. За да се помогне, необходимо е Сливенъ да намѣри майстора си — кметѣ. Защото не всѣкога сж необходимитѣ срѣдства; нужно е ясенъ погледъ върху нѣщата, инициатива, съобразителностъ и по-малко канцеларщина. Новия сливецки кметъ, г-нъ Козаровъ, иде да служи и направи нѣщо за родния си обичаенъ градъ, изключително ръководенъ отъ идеализъмъ и желание за творчество. Въ днешнитѣ времена на грубъ материализъмъ, мжчно ще се намѣри човѣкъ, който да напусне своето семейство и индустриално предприятие, да служи на първо време безъ заплата, само за да помогне на родния си градъ. Тая рѣдка жертва що прав г-нъ Козаровъ, трѣбва да бѣде достойно оценена отъ сливецкото гражданство, за да бѣде подкрепенъ въ трудната задача съ която се е нагърбилъ. И ако сливенци действително милѣятъ за род-

ния градъ, ако иматъ силното желание да го направятъ такѣвъ, какѣто заслужава да бѣде, трѣбва съ чисто сърдце да сътрудничатъ на благороднитѣ стремежи на г-нъ Кмета и го улеснатъ въ изпълнението на неговия планъ. Само така ще се излѣзе отъ обикновено то всѣкидневие на преливане отъ пусто въ праздно и стори нѣщо за града. Въ времената, въ които живѣемъ, не сж нуждни думи, а дѣла. Ние вѣрваме, че г-нъ Козаровъ, първия гражданинъ на Сливенъ, съ ценната подкрепа на всички граждани, ще намѣри расковничето. Енергиченъ, неуморимъ и познаващъ нуждитѣ на града, той ще може да направи отъ единъ градъ, който нѣкои смѣтатъ за умрѣлъ, примѣръ за подражание. Сливенъ не е умрѣлъ. Той ще живѣе и се развива подъ здравата дѣсница на своя майсторъ.

З. И.

Въпроси на деня

Обществениятъ цензъ

При назначаване на служби се искатъ образователенъ, служебенъ и др. цензъ. Ние смѣтаме, че се забравя най-важния — обществениятъ цензъ. Не е важно толкова, кои какво е свършилъ и колко години е работилъ, а какъ работи и какви жертви е готовъ да направи за обществото. Ние въ Сливенъ имаме нужда отъ хора, които покрай служебната си работа да бждатъ културни труженици за доброто име на града. Такива хора трѣбва да бждатъ търсени и запазвани за града. А сме свидетели на нерадостното явление да бждатъ прогонвани и никой да не се застъпва за тѣхъ. Необходимо е ръководителитѣ на градската ни политика да спратъ просвѣтеното си внимание на тая бележка.

Само характерътъ и нравственитѣ достоинства на обществения деецъ даватъ значение и цена на идеи и принципи.

Алеко Константиновъ

Христо В. Димитровъ почина

На 19 т. м. почина въ гр. Бургазъ бившиятъ нашъ съгражданинъ, просвѣтителъ, учител-писателъ и общественикъ „учителъ Христо“. Роденъ въ село Градецъ, котленско, презъ 1864 год. той завършва Ришелевската гимназия въ Одеса. Учителствува 7 години въ Градецъ, 3 въ Котелъ и цѣли 23 години въ Сливенъ, като гл. учителъ, директоръ на класни училища и пр.

Общественичеството му се е изразило въ активитѣ на читалищата въ Градецъ, Котелъ и Сливенъ, въ основаването и дѣловодството на комитетъ за издигане паметникъ на х. Димитра“ и др.

Литературната му дейностъ е засегнала учебникарство, театрални произведения — комедии, биограф. — исторични работи, и историтѣ на родното му с. Градецъ, Бургазъ, катедралата Св. Кирилъ и Методий и „Преображение Господне“ въ Бургазъ.

Той е основателъ и почетен-председателъ на Балканската дружба „Котленски край“ въ Бургазъ. Има орденъ за гражданска заслуга и до заболването си е билъ въ непракческата общ. грижа за много бургазкитѣ общ. инициативи. Съ една речъ — истинско битие на мѣстентъ общественикъ отъ голѣма духовенъ рангъ, но въ скромни прояви. Покойниятъ „учителъ Христо“ е единъ отъ стълбоветѣ на идеята за народническото призвание на учителя. Достоенъ посрѣдникъ между нашитѣ титани на Възраждането и съвременността ни, той заслужи вниманието, почитанието и признателността на поколѣнията, а самобитността му излъчва скѣпитѣ завети на нашата духовностъ.

Вѣчна му паметъ!

В. Д.

НОВИТѢ МИНИСТРИ

Инженеръ Спасъ Ганевъ

Новиятъ министъръ на благоустройството, г-нъ инженеръ Спасъ Ганевъ, е роденъ въ г. Сливенъ на 8 юлий 1888 год. Първоначалното си и шестокласно образование е получилъ въ града. Завършилъ е военното училище презъ 1908 год. и постѣпва артилерийски офицеръ въ Сливенския гарнизонъ. Взелъ е активно участие въ дветѣ войни непрекъснато на фронта. Следъ войнитѣ е уволненъ въ чинъ майоръ и заминава за Германия, дето въ г. Брауншвайкъ завършва наукитѣ си бау инженеръ. Военното министерство го повиква за инженеръ на артилер. инспекция. Негови постройки сж военната фабрика въ гр. Казанлъкъ, грамадната сѣдебна палата въ София, сѣдебната палата въ Русе, желѣзобетонната конструкция на сливецката гр. община и много други.

Следъ 19 май биде поставенъ главенъ директоръ на Благоустройството, която служба достойно заемаше до 23 того, отъ когато става министъръ на Благоустройството.

Генералъ Христо Луковъ

Министъръ на войната ген. майоръ Хр. Луковъ е род. въ Варна презъ 1887 г. Свършилъ Военното на Н. В. училище презъ 1907 г. и е отъ 27 випускъ.

Въ Балканската война участвувалъ като ротенъ командиръ въ 2 артилерийски полкъ, шеста дивизия.

Въ европейската война участвувалъ въ всички боеве съ 1 и 5 дивизии, като командиръ на батарея и командиръ на отдѣление.

Презъ 1916 г. е билъ на 3 месеченъ стажъ на западния фронтъ при Шампанъ съ 185 германска дивизия. Сроеви офицеръ. Отъ 1924 г. до 1928 е билъ началникъ на артилерийската стрелкова школа, а следъ това до 1934 г. — началникъ на учебното отдѣление въ артилерийската инспекция.

Презъ 1934 година бѣше командиръ на 3 пех. полкъ въ Сливенъ и остави хуманни дѣла, които дълго ще се помнятъ — създаване на кухня за 1,000 бедни деца.

Новиятъ м-ръ на войната е почетенъ председателъ на сливецкия народенъ хоръ.

По електрофикацията на Сливенъ

Електричеството днесъ все повече и повече заема първостепенно значение въ живота. Чрезъ него италианците създадоха отъ Сахара — житница на Италия. Евреитъ — емигранти, преобърнаха чрезъ електричеството пустинята на грамадни протокалеви плантации.

Ето защо, когато се повдига въпроса за стопанското и икономическо повдигане на нашия градъ, електрофикацията тръбва да бжде предметъ на първи наши грижи.

Съществуващата централа, при все че стопанската ѝ дейност е спъвана поради ненавремененно издължаване отъ страна на консуматоритъ, прави усилия да задоволи нуждитъ на всички, както за осветление, така и за двигателна сила.

Сега, когато предстои разрешение на въпроса за системната електрофикация на България, смѣтаме че е навременно и умѣстно да се повдигне въпроса, относително бждащата електрофикация на нашия градъ, още повече като се има предвид, че единиятъ отъ моторитъ при централата е твърде остарѣлъ и не се знае до кога ще работи.

При разрешението на този въпросъ за сега се очертаватъ следнитъ перспективи за електрофициране на гр. Сливенъ и околността:

I. ОФИЦИАЛНА — електрофикацията да стане чрезъ далекопроводъ отъ гара Раковски — мина „Марица“.

II. НЕОФИЦИАЛНА — чрезъ създаване на мѣстна турбоелектрическа централа.

За електрофицирането на нашия край по първия начинъ — съ далекопроводъ за високо напрежение дълъгъ отъ 105 до 110 километра — ще сж нужди около 50 милиона лева.

При такова положение по смѣтки и отъ специалистъ, само за транспортъ на 1 квч. ще се разходватъ около 1.50 лева. Къмъ тази сума като се прибавятъ разходите за персоналъ, производствени, канцеларски и др. разности, стойността на 1 квч. ще се покачи на повече отъ 2 лева.

Сжшитъ разности направени при положение, че електрическата енергия се произвежда отъ мѣстна централа ще струва квч. не повече отъ 1.50 лева заедно съ всички разности.

Освенъ това преимуществата, които ще имаме при производство на електрическата енергия отъ една мѣстна турбоелектрическа централа сж:

1. Стойността на тази централа нѣма да надминава 15 милиона лева, които ще бждатъ изплатени на разсрочки въ нѣ колко години.

Първоначално ще сж нужди около 4 — 5 милиона лева, които следва да се надѣваме, че нѣма да ни се откажатъ, като лихвенъ заемъ отъ нѣкой държавенъ кредитенъ институтъ, или отъ специалния фондъ за целта.

Града ни, на времето, при създаване на своята електрофикация не е получила никаква помощ отъ държавата, когато други градове, доказано по-богати, сж получили подъ най различна форма безлихвени заеми и помощи.

2. При бждащата системна електрофикация на страната, тази централа при днешното парично затруднение, като поевтина отъ далекопровода значително ще облекчи осъществяването на общия планъ.

3. Ще се разработятъ всичкитъ каменовжглени мини, които сж тѣй много въ околността на гр. Сливенъ и сж свързани съ удобни пътища, а нѣкой и съ желѣзо-пътна линия.

4. Въ стопанско отношение, като обществено предприятие, което се намира между две частни електропроизводни предприятия, ще може да бжде при развитието си и като регулаторъ въ ценитъ на електрическата енергия.

5. Построена тази централа въ града ни, ще даде значително поевтина двигателна и осветлителна енергия, отколкото тая получена чрезъ далекопроводъ.

6. При наличността на евтина енергия ще се даде възможност на всички зеленчукови и плодни градини, които имаме въ околността на града, да бждатъ обилно напоявани и постоянно да зеленѣятъ.

Само тогава всички пустѣщи и неплодни мѣста ще могатъ да се разработятъ и дадатъ една хубава растителност и поминѣкъ на населението въ нашия градъ.

Като си позволяваме да направимъ тия бележки постоянно на обществото, очакваме, че специалиститъ, които основно познаватъ въпроса, енергично ще заработятъ, за да се дойде до неговата обективна преценка и правилното му разрешение, тѣй като той е отъ голѣмо значение за стопанското повдигане на винаги онеправданъ нашъ градъ. В. П.

масово производство. Земледѣлието зависи тѣкмо отъ голѣмия мировъ пазаръ; неговото благоволение, обаче, не може да се спечели нито съ молби, нито съ увещания или заплашвания, а само съ доброкачествени, евтини и изработени по вкуса на потребителнитъ купувачи пазарни артикули.

Днесъ съревнуването и съперничеството въ стопанско отношение решава тѣждбата на производителнитъ клонове на всички държавни, голѣми и малки, богати и бедни.

Ако една страна има условия да излѣзе като победителка на пазаритъ съ своитъ подходни стоки, то я печели наградата въ борбата съ другитъ производители — нейнитъ стоки се пласиратъ сигурно и на износни цени. Тя си запазва едно завидно мѣсто на свѣтовното тържище, а това днесъ значи много нѣщо.

Действията на здравомислителитъ общественици днесъ не могатъ да измѣнятъ отведнажъ традиционнитъ похвати и методи на производството. Но тѣ могатъ да въздействуватъ да стане това въ единъ сравнително по-къс периодъ отъ време. Разбира се, че това пакъ зависи отъ своя страна, отъ много сложни — заплетени стопански, икономически, социални, битови и др. условия, които спомогатъ или пречатъ за прокарването на известни стопански нововъведения. Въ земледѣлската областъ за тия последнитъ сж потребни не години, — съ петилѣтка у насъ не може да ставатъ стопански реформи.

Нашия стопански планъ, следователно, тръбва да бжде нагоденъ отъ една страна, на изискванията на времето свѣтовно тържище, а отъ друга — на мѣстнитъ стопанско икономични и битови, социални условия; съ огледъ на които става всѣкакъвъ стопански напредѣкъ.

При днешното положение на свѣтовния пазаръ, нашитъ стоки тръбва да излѣзатъ на състезание по качество и цена съ тия на другитъ страни. А тѣкмо това е най голѣмиятъ и най трудниятъ въпросъ, който тръбва да се разрешава отъ нашитъ днешни държавници.

Значи нашитъ стопани тръбва да изкарватъ доброкачествена и сжщевременно сравнително поевтина стока на пазаритъ. Иначе сжществуването на земледѣлското ни стопанство е застрашено. Освенъ доброкачествена и евтина стока, която търсятъ пазаритъ, днесъ се налага отъ тѣхъ, пазаритъ да иматъ на разположение и по-голѣми количества тѣй пазира на стоке, за да отговарятъ и задоволяватъ нуждитъ на повече консуматори. Значи увеличението на стоковото търсене се свързва съ доста трудно изпълними за насъ пред условия. Потребенъ днесъ се явява единъ добъръ стопански планъ.

Организация, най подходяща за нашитъ производствени условия, тръбва да влѣзе въ основата на добре замисления и обсъденъ всестранно стопански планъ, който тръбва да има близо и настойчиво приложение, ако искаме да постигнемъ желанитъ успѣхъ въ стопанското дѣло.

За изработването на такъвъ обстоенъ стопански планъ за земледѣлски подобрения се изискватъ много щателни проучвания, които да послужатъ, като здрава основа на тия нововъведения. Интелигентнитъ сили ще изпълнятъ тая работа най добросъвестно, а физическитъ работници ще вложатъ своя трудовъ дѣлъ.

По тая пътъ ще стане и едно трайно и здраво стопанско обновление. Д. Данаиловъ.

Обществено мнение

Гласъ народенъ — глалъ Божи.
(н. п.)

Да бждешъ честенъ, значи да се боришъ съ безчестието на хората.
П. Р. Славейковъ.

Обществената съвестъ, наречена още обществено мнение, има голѣмо значение у културнитъ народи. Общественото мнение е изразъ на нравственото съзнание, етическата култура на едно общество въ дадена епоха. Колкото и да е относителенъ морала, все пакъ за определена социална група въ известно време той е абсолютенъ. Нѣма народъ безъ етическа санкция. И затова народната мъдростъ — плодъ на въковенъ опитъ — нарича общественото мнение „гласъ Божи“. За общества у които е развито чувство за една относителна социална правда, а у гражданитъ личното достойнство въздиганато въ культъ, почтеността е обикновена гражданска добродетель. Тѣй ли е у насъ?

Има ли нужда да се констатира още веднажъ, че у мнозина наши общественици, политици, държавници и пр. — сиречъ у елита на бѣлг. народъ липсва елементарна почтеностъ? Нѣщо повече — намиратъ се „интелигентни“, които отиватъ до цинизъмъ — наричатъ личното достойнство „еснафски предразсѣдѣкъ“. А какво представлява обществената присѣда другаде, вижда се отъ следния случай, който навежда Ст. Михайловски.

Въ Парижъ единъ офицеръ удари публично плѣсница на войникъ. Нечуванъ скандалъ! Пресата вдига голѣма тревога. Какъ може да се оскърява публично пазителя на Франция! Офицерътъ става невъзможенъ, и той си подава оставката. Но кампанията не спиратъ. Обществената съвестъ се бунтува и иска възмездие. Офицерътъ става вече невъзможенъ дори като обикновенъ гражданинъ, и... напуска Франция. Той бива изгнень изъ отечеството си като недостоенъ неговъ синъ. Другъ по-интересенъ случай. Въпроса е за дѣлото на м-мъ Кайо. Известно е, че политически противници на голѣмия политикъ и об-

щественикъ г. Кайо, за да го унищожатъ като свой врагъ и свалятъ отъ политическата сцена, имали само едно сръдство — да го опозорятъ. И наистина, изнасятъ въ печата компрометирующа нѣща изъ семейния му животъ. Обществото е скандализирано. Ефекта е голѣмъ. Мадамъ Кайо веднага отива въ редакцията на в. „Фигаро“, който е на печаталь оскърялнията. — Кой е г. редактора на вестника? пита г-жа Кайо. — Имамъ честта, уважаема г-жо, отговаря редактора. — Вие ли поемате отговорността за писаното въ вестника Ви против г. Кайо? — Да, отговаря редактора. И м-мъ Кайо забива въ гърдитъ му нѣколко коршума. Завежда се дѣло срещу г-жа Кайо за убийство и... което е най-интересно — сждѣтъ я оправдава! Така се пази личната и семейна честъ въ Франция. Така реагира общественото мнение. А у насъ скандалнитъ афери и порочнитъ наклонности на гражданитъ се толериратъ, не оъ великодушие, както погрѣшно мислятъ нѣкои, а отъ липса на будна общ. съвестъ. А това е динъ голѣмъ социаленъ недѣжъ, който разяжда обществото въ неговитъ основи, готви му разгромъ, тласка го къмъ гибель. У насъ се образуватъ нѣкакви си младежки, ученически легиони, които си поставятъ за целъ да разрешаватъ голѣми социални проблеми. Велика утопия било това, ако преди тѣхъ не шествуватъ легионитъ на честта. Истинска обнова ще настане тогава, когато почтеността стане обикновена гражданска добродетель поне у интеллигенцията, която въ своето голѣмо мнозинство нѣма джентлментността на обикновения гражданинъ на Англия, на примѣръ. Елита на духа, умствената аристокрация ще създаде обществено мнение и ще влѣе най-свежата струя за националенъ и културенъ подемъ.

Наложителни стопански подобрения

Кризата продължава да торози и притѣснява всички производствени стопански клонове. Но тя нанася все по осезателни и по-мощни удари на земледѣлското стопанство у насъ. Ние още не сме се справили съ тази икономична стихия. А време е вече да се замислятъ върховно ръководнитъ фактори, за да се намали рушителната сила на тая историческа напасть. Съ частични дребни мѣроприятия не може да се постигне нѣщо за облекчението на голѣмитъ нужди на днешни земледѣлци.

Нашата стопанска политика изобщо и частно тая за земледѣлското производство, не е още стабилна — още нѣмаме изработенъ и окончателно възприетъ планъ за насокитъ, по които тръбва да станатъ стопанскитъ подобрения. Говори се и се пише за земледѣлска

трансформация, а все още тя се бази, или поне се изоставя за по-сетне. Времето, обаче, не чака и иска своето, животътъ тече и условията и обстоятелствата неотразимо налагатъ предприемането на земледѣлски коренни подобрения, чрезъ които да се увеличи доходността на нашето селско стопанство, останало тѣй назадъ въ сравнение съ това на другитъ страни.

Нашитъ земледѣлски продукти нѣматъ широкъ и установенъ пазаръ, нашитъ индустриални стоки се изготвятъ за вътрешния пазаръ, нашитъ занаятчи работятъ вече само по порѣчка, понеже не разчитатъ на една сигурна пазарна продажба. Всичко това подчертава дебело значението на днешъ сжществуващитъ пазари, най вече на свѣтовния пазаръ, който полхранва и затвърдява едно

ТЕЛЕГРАМА!

**Море отъ
ГАЛОШИ, ШУШОНИ,
БОТУШКИ и ПОЛУБОТУШКИ**

(Европейски и Български)
**Най-нови модели
ПРЪСНА СТОКА**

при П. КАМБУРОВЪ, тел. № 51.

1—5

За знание на клиентитъ си известяваме, че за
сезона магазинъ

„НЕДЕВЪ & САРЖИВАНОВЪ“

има хубави модни платове за
МЪЖКИ и ДАМСКИ КОСТУМИ
Най-доброкачественни ТРОЙКИ:
ЧЕРНИ, СИНИ, КАФЯВИ,
РИБЕНА КОСТЪ и др. Сжщо
и хубави ОДЕАЛА, КИЛИМИ
и ШАЛОВЕ. ЦЕНИ НАМАЛЕНИ.

НАШАТА ДУМА

Комитетът

Комитетът за въздигане паметник на войводата Хаджи Димитър завърши дълго си. Какви сж неговите заслушки — тепърва ще се оценява. Неговото дѣло е, и ще бжде, предмет за преценяване не само отъ съвременниците, но и отъ бъдещите поколения. Когато затихна ехото на тържествата, когато откраднатото ни внимание към гоститѣ се връща пакъ въ нашия скроменъ домъ, преди да изречемъ преценката си за дѣлата на комитета „Хаджи Димитър“, нашъ дългъ е да подчертаемъ, че членовете на тоя комитетъ и особено неговия подпредседателъ г. Гудевъ и секретаръ г. Ан Николовъ, бѣха изцяло погълнати отъ мисълта за доброто изнасяне на тържествата. Тая мисълъ вълнуваше всички участници въ комисии и подкомисии, тя вълнуваше общинската управа, тя

оживя и въ гражданитѣ. Малцина подозиратъ колко много усилия сж необходими за популяризирането и за осъществяването на едно широко замислено обществено начинание, колко нерви се похабятъ, колко неприятности се създаватъ. А Хаджи Димитровитѣ тържества бѣха замислени и осъществени въ разлѣри, които напълно хармонизиратъ сж гигантския рѣст на войводата. И днесъ, когато се отдава заслужената почитъ на безсмъртнитѣ сливенски синове, когато многохиляднитѣ гости напълниха джобоветѣ на значителна частъ отъ сливенскитѣ граждани, едно признание, че виновницитѣ за тържествата изпълниха съ пожертвенностъ своя дългъ, ще залѣни съ радостъ сърцата на тия, които цѣла седмица преди тържествата и презъ самитѣ тържества превръщаха ноцитѣ на дни.

„Изтокъ“

НАРОДЕНЪ УНИВЕРСИТЕТЪ

Интелигенция и народъ

Читалище „Зора“ откри тая година на 18 ноемврий народния си университетъ по шасливъ отъ миналата година. Изборътъ на г. Ячо Хлѣбаровъ председателъ на Върховния Читалищенъ Съюзъ въ България, като пръвъ сказчикъ е повече отъ сполучливъ. Несъмнениятъ даръ на г. Хлѣбарова, да държи интереса на слушателитѣ напрегнати, чрезъ дълбочината на мисълта и финеса на израза, се прояви и на шата сцена, но, за съжаление, при сравнително много по-малко слушатели, отколкото се виждаха миналата година, при беседитѣ на посредствени сказчици.

Поради голѣмиятъ интересъ, който представлява сказката на г. Хлѣбарова, позволяваме си да я резюмираме, за да я направимъ достойна на нашитѣ читатели.

Темата на г. Хлѣбаровъ бѣше — „интелигенция и народъ“. Сказчикътъ поясни, че интеллигент остана не е монополъ на дипломиранитѣ, че тя е знание и готовност да се служи на обществото. Понеже знанието не познава мъртва точка, процесътъ на усъвършенствуванетоъ трѣбва да бжде непрекъснатъ. Единственниятъ пъткъ къмъ духовното усъвършенствуване ни посочватъ книгитѣ. Интелигентниятъ човѣкъ и всѣки човѣкъ трѣбва да чете, много да чете. Въ това отношение най-далечъ, като народи, сж отишли англичанитѣ и американцитѣ, които ценятъ времето и живѣятъ съ всичко ново въ областта на научната и художествената мисълъ. Тия народи — англичанитѣ и американцитѣ — иматъ възможности за по-добро бждеще, тѣ иматъ и по-добро настояще отъ други тѣ народи, защото се грижатъ за универсалната просвѣта, а днесъ който е просвѣтенъ, само той може да бжде находчивъ въ търговия, промишленостъ, политически животъ. Въ борбата за съществуване ще оцѣлятъ само културнитѣ народи. Указания за самобитна култура носи и нашия народъ, но, за неговото по-добро бждеще е необходимо още по-голяма любовъ къмъ книгитѣ, къмъ просвѣтата. Тия задачи биха могли да се изнесатъ и успѣшно разрешатъ отъ една

истинска подготвена интеллигенция, която да се прониква отъ необходимостта при устройството и ръководството на обществениѣ служби. Какваго е интеллигенцията на единъ народъ, такава е и сѣдбата на тоя народъ. У насъ — въ България има три поколения, които могатъ да се характеризиратъ така: първото поколение, което участвува въ предсвободителнитѣ борби и въ свободния политически животъ на държавата до Балканската война. Това поколение се вдѣхновяваше отъ идеитѣ на възраждането ни, служи съ идеализъмъ за преуспѣването на България и излъчи голѣми имена, които станаха синонимъ на строители на съвременна България. Второто поколение е онова, което възмъжа въ две войни, Балканската и Общоевропейската — и което още ръководи сѣдбинитѣ на държавата. Това поколение е съ приниженъ моралъ, то повика отвръщението отъ политическия животъ чрезъ вулгарното партизанствувание и колкото по-скоро българския народъ се освободи отъ интеллигенцията на второто поколение, толкова по-добре ще бжде за държавата. Третото поколение тепърва има да играе роля. То идва съ идеализма на първото поколение, но съ знания много по-голями. Третото поколение е надеждата на България. Отъ него ние искаме не партийна принадлежностъ за да участвува въ ръководството на общественитѣ служби, а истински интеллигентни, ние искаме личности, умни глави, а не полуинтелигенти, съ каквито е наспорилъ Богъ второто поколение. Нахалниятъ, безкруполниятъ полуинтелигентъ носи само пороци, разяжда народнитѣ добродетели, сѣе поквара и неговитѣ дни трѣбва да бждатъ веднъжъ за винаги прочетени, ако не желаемъ да тласкаме къмъ нови катастрофи трудолюбивия български народъ.

МЪЛВАТА

На 21 т. м. Народниятъ университетъ при читалището представи на публиката една неизвестна за Сливенъ лекторска г-жа Невѣна Ганчева, отъ Со-

При болницата ще се строи павилионъ за туберкулозни

По искането и настояването на управата на Слив. Държавна болница, Дирекцията на Н. здраве е успѣла да издействува отъ М. то на Благоустройството да предвиди суми по бюджета за 1936 год. за постройка на модеренъ павилионъ за туберкулозни болни съ 40 легла.

За реализирането на това благородно дѣло много спомогнаха Слив. градска община съ обещанието да отпусне сумата 100,000 лв. и Сливенския клонъ на Бѣлг. лѣкарски съюзъ, който има похвалната инициатива да основе фондъ „Постройка Туберк. павилионъ при Слив. Държавна болница“, чиито суми се поставиха на разположение.

На 8 того, Димитровденъ, вечерта въ локала „Зора“ по инициативата на лѣкарския клонъ, се даде банкетъ на г-нъ Директора на Нар. здраве, по случай пребиваването му въ града. Г-нъ Директора е останалъ възхитенъ отъ задушествеността, която цари между лѣкаритѣ на тукашния клонъ. Сжщиятъ е направилъ ревизия на Държавната болница и останалъ доволенъ отъ хигиената, реда и начина гледане на болнитѣ, като сжщевременно констатиралъ нуждата и отъ постройка на модеренъ инфекциозенъ павилионъ, чиито строежъ обещалъ въ най-скоро време.

„Очи чорния“

Отъ нѣколко дни се прожектира въ „Зора“ филма „Очи чорния“. Той е разрешенъ за ученицитѣ отъ министерството, сжщо и отъ Дирекцията на слѣтитѣ гимназии въ Сливенъ. Навѣрно тукъ има нѣкакво недоразумение. Защото не можемъ да разберемъ какво възпитателно въздействие може да иматъ картинитѣ отъ кабаретния и разгуленъ животъ въ Московския „Ермитанъ“. Съобщението на Дирекцията, че ученицитѣ и учиницитѣ ще бждатъ заведени групово на „Очи чорния“ ги е просто молепсало.

Лекторката говори за мълвата. Беседата ѝ бѣше посета на сравнително слабо, което се дължи до голѣма степенъ на късната афишировка. Въ замѣна на това, малкото посетители имаха удоволствието да чуятъ една лекторка, която е работила много нѣдъ беседата си и се справи задоволително съ неблагоприятната тема. Ако лекторката не говореше така монотонно, сигурно впечатлението биха били по-добри и публиката би научила повече отъ казаното.

Макаръ и не отъ класата на г. Хлѣбарова, г-жа Ганчева има данни за лекторка на роднитѣ университети и ние очакваме, че постепенно тя ще се наложи и на най-взискателната публика.

*

Читалищната управа трѣбва да възприеме миналогодишната система за сказки — да опредѣли два постоянни дни въ седмицата, когато ще се изнасятъ беседитѣ. По тоя начинъ публиката ще се избави отъ неудобството постоянно да следи афишитѣ, а често да пропуска интересни сказки.

Пристигнаха въ града ни свѣтвовно известнитѣ, премирани въ Берлинъ на изложението германски радио-апарати

„БЛАУПУНКТЪ“

Чуйте новитѣ имъ модели 1936 год. и тогава решете Вашия изборъ. Истински музикаленъ инструментъ. Идеаленъ, естественъ тонъ, абсолютна селективностъ, изящна солидна изработка. Свѣтлиненъ показалецъ за правилно хващане желаната станция. Лека безшумна настройка съ познатия механизъмъ на „Блаупунктъ“ — маховикъ. Автоматично изравняване на фединга. Приемане отъ цѣлъ свѣтъ презъ всѣко време на де-нонощието, на къси, срѣдни и дълги вълни.

Представителство сжщо на германскитѣ радио-апарати „Шаубъ“, „Браунъ“ и на американскитѣ: „Филко“, „ПСА. ВИКТОРЪ“, „ЗЕНИТЪ“, „ПИЛОТЪ“, „ДЕТРОЛА“ и „НАЙТЪ“. Винаги на складъ модели отъ всичкитѣ марки.

Български радио-апарати „СУПЕРДИНЪ“, 4 лампови, на къси, срѣдни и дълги вълни, съ най-новитѣ октодни лампи, 3,800 лева.

Демонстрации презъ всѣко време при представителя имъ за града и околията

ПАН. Г. КАМБУРОВЪ — Сливенъ.

Въ конухарския магазинъ на СТОЯНЪ ДЕМИРЕВЪ

по случай зимния сезонъ пристигнаха голѣмъ изборъ отъ модни и финни кони за гарниране на дамски МАНТА Мѣстни и Европейски лисици.

Извършватъ се поправки на всѣкакъвъ видъ кончени палта ПРИ НАМАЛЕНИ ЦЕНИ.

Обявление № 8395

с. Михайлово 20 ноемврий 1935 год.

Михайловското селско общинско управление — Сливенско, обявява на интересующитѣ се, че петъ дневенъ срокъ, считанъ отъ денятъ на обявата, ще се произведе търгъ въ канцеларията на с. Тополчане — Михайловска община, за продажба на единъ кастриранъ говежди разплодникъ.

Първоначална цена 1500 лева.

Залогъ за правоучастие въ търга е 5 на сто.

Кметъ: ЮР. БОЯНОВЪ.

Бирникъ: Г. В. КАРАГЕНОВЪ.

Сливенско градско общинско управление

Обявление

№ 16510

Известяватъ се интересующитѣ, че на 16-я день отъ публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“, отъ 9 до 10 часа, въ Сливенското данъчно управление ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ на общинскитѣ булевардни бараки № 2, 20 и 29 първата за време отъ деня на сключване договора, а втората и третата отъ 1 януари 1936 год. до 31 декемврий 1937 год. Първоначалната наемна цена се опредѣля отъ тържната комисиия по време на търга. Залогъ 10%.

Тържнитѣ книжа сж на разположение всѣки при-сжственъ день.

гр. Сливенъ, 22 ноемврий 1935 год.

Отъ общинското управление

ХРОНИКА

ОТЪ СЛЕДУЮЩИЯТЪ брой „Изтокъ“ открива колона „Прегледъ на книгитѣ за деца и юноши“. Въ тая колона, която ще се завежда отъ г. Петъръ Димитровъ, ще се посочватъ на родителитѣ и на учителитѣ най-хубавитѣ книги за деца и юноши отъ наши и чужди писатели, съ кратки бележки върху художественитѣ и педагогичнитѣ качества на разглежданитѣ книги.

ВЪЗБОДЕНАТО дво на юношитѣ туристи „Синитѣ камъни“ изнесе на 17 т. м. литературно-музикално устро, въ салона „Зора“. Въ миналото „Синитѣ камъни“ бѣше една отъ най-силнитѣ организации въ града. Надяваме се, че симпатичнитѣ млади туристи ще върнатъ пакъ славата на д-то си, съ ценното съдействие на г. Директора и на учителя-ръководителя.

ТАЯ ГОДИНА „Изтокъ“ трѣбва да влѣзе въ всѣка сливенска кѣща. Редакцията ще направи още по-голѣми подобрения и ще задоволи и най-взискателнитѣ читатели. Нови абонати се записватъ постоянно и всички стари броеве сж изчерпани.

НА 27 т. м. — срѣда — известнитѣ наши голѣми музикални артистки г-жа Морфова и Л. Прокопова ще иматъ концертъ спектакълъ въ Зора.

Обръщаме вниманието на гражданството за този хубавъ случай.

УПРАВЛЕНИЕТО на трапезарията при Девическата гимназия изказва голѣмата си благодарностъ на госпожитѣ Милка Евст. Стоянова и Петя Д-ръ Хр. Попова за дадения обѣдъ на 90 бедни ученички по случай годишнината отъ смъртта на майка имъ Марийка Вас. Минкова.

НА 19 т. м. е починалъ въ Бургазъ бившиятъ нашъ съгражданинъ, учител и общественикъ Христо В. Димитровъ. Бургазкото гражданство му е устроило заслужено погребално тържество.

Редакцията изказва дълбоки съболезнования къмъ опечаленото семейство на заслужилия покойникъ.

Сложена е подъ печатъ представената тази година въ Сливенъ и Бургазъ, съ голѣмъ успѣхъ, здравна пиеса „Нашитѣ врагове“ отъ Д-ръ Ал. Недевъ.

РОДИТЕЛСКИТЪ комитети при слѣтитѣ гимназии молятъ гражданитѣ да подкрепятъ трапезарията за бедни ученици и ученички, като при поменъ и други случаи изпратятъ нужнитѣ суми или продукти въ трапезарията, съ които ще се хранятъ бедни ученици и ученички и съ това ще се спасятъ много крѣжки организми отъ заболѣване и смъртъ.

ИЗВЕСТНИЯ нашъ художникъ г. Хр. Каварналиевъ, ще посети града ни и ще държи три сказки върху историята и културата на западъ, на теми:
1) Франция — Парижъ, люлката на мировата култура и изкуство;
2) Възраждането (ренесанса) на Италия. Златниятъ вѣкъ на Медичитѣ. Една разходка въ Римъ, Флоренция, Венеция, Тоскана, Умбрия, Сиена, Верона;
3) Мюнхенъ — града на изящнитѣ изкуства въ Германия. Всички сказки сж придружени съ по 80 свѣтли картини отъ музеитѣ въ Европа.

ПРИ мѣжката гимназия е избранъ родителски комитетъ въ съставъ: Хр. Рамбаковъ, Д-ръ

Измиревъ, Иор. Петровъ — аптекаръ, Подполк. Бозаджиевъ, г-жа Стела Русчева, Ив. Геневъ, Тома Томовъ, Полковн. Кусевъ, Иор. Петровъ — книжаръ, Петръ Драгиевъ и Щил. Вирановъ.

ПРИ ДЕВ. гимназия е избранъ родителски комитетъ въ съставъ: председателъ Никола Цвѣтковъ, секретаръ Бано Драгановъ и членове: Д-ръ Газибаровъ, Дим. Русчевъ, Добри Петковъ, Д-ръ Карамалаковъ, Иор. Русевъ, Ив. Бѣлчевъ, Ешуа Кемаловъ, Дим. Минковъ, г-жа Д. Таракчиева и Георги Даскаловъ.

ИЗДАДЕНА е заповѣдъ отъ данѣчния началникъ въ града, съ която се забранява безусловно разиграването на томбола съ зарове.

НА 16 т. м. въ мѣжката и девическата гимназии станаха родителско-учителски срещи, на които се даде отчетъ за дейността на комитетитѣ презъ миналата уч. година. Директорътъ говори върху нуждата отъ взаимодействие между учители и родители въ областта на възпитанието.

НА 24 т. м. сутринта дамскиятъ и мѣжки хорове на Пловдивското пѣвческо дружество изнесоха блѣскавъ концертъ въ „Зора“. Следъ концерта хороветѣ положили вѣнецъ на „х. Димитра“ Диригентъ говори. Отговори му г. Кмета на града.

ВЪ следующиятъ брой ще дадемъ отзивъ за концертитѣ на Пловдивското пѣвческо дво — изнесени на 24 т. м. въ салона „Зора“.

КОМИСИЯ е опредѣлила мѣсто за нова клиника, и такава за панайра за добитъкъ.

ПЛАНЪТЪ за новата клиника въ града се работи и скоро ще бжде готовъ. На пролѣтъ ще започне постройката на клиниката.

Общинска хроника

УСИЛЕНА се работи новия бюджетъ — проектъ на общината за 1936 г. Усилията на постоянното присѣствие сж насочани къмъ намаляването на бюджета.

РАБОТИ се въ техническото отдѣление проектъ за разширение на кабинетъ на минералнитѣ бани, за направа на новъ басейнъ и пр.

ДО КРАЯ на м. ноемврий е даденъ последенъ срокъ за деклариране на търговскитѣ сжществувания въ града.

ПРЕЗЪ м. октомврий въ града е имало 50 раждания, 45 умираия и 25 женитби.

**ДЕТСКИ
ДАМСКИ
МѢЖКИ
ГАЛОШИ,
ШУШОНИ,
БОТУШКИ**

**Хубавъ изборъ
Здрава стока
Износни цени**

при
Щил. Василевъ
тел. 88 — срещу стѣкларитѣ.

Стопанска конференция въ Сливенъ

Стопанската конференция, свикана по инициативата на кмета — господинъ архитектъ Козаровъ, състояла се на 9. XI. непосредствено следъ тържествата, не бѣше изразъ на случайна проява. Тя събра елита на това, които Сливенъ е откърмилъ, въ което любовта къмъ родната срѣха не е угаснала. Тая конференция трѣбва да бжде отбелязана, не само като значително събитие, въ което се разискваха стопанскитѣ проблѣми на града, но и като манифестация на духовната мощъ и единство на сливенската интелигенция. Лицата, които бѣха дошли за тържествата и взѣха участие въ конференцията, тѣхното обществено положение днесъ, сочатъ неизчерпаемитѣ творчески възможности на родния градъ. Тукъ бѣше създателя на рилския водопроводъ, софийския кметъ, инж. Ивановъ, главниятъ директоръ при Министерството на О. С. П. и благоустройството инж. Сп. Ганевъ главния директоръ на „мина Перникъ“ инж. Спасовъ, главния директоръ на кооп. електрическо предприятие „Вжча“ Инж. Т. Сотировъ, бившия администраторъ на Б. Ц. К. Банка Д-ръ П. Козаровъ, началника на горитѣ при мин. на Стопанството лесовѣда Кондевъ, поговедъ Никола Пушкарровъ, електроинженера Тод. Цоневъ, генералитѣ О. З. Никола Жековъ, М. Сапунаровъ, общественика Илия Бобчевъ, и много още общественици, шефове на областни служби, мѣстни деятели и др. А колко колко още сливенски първенци, не успѣха да се откъснатъ отъ работата си, да посеятъ тържествата въ родния си градъ!

Говореното въ конференцията разшири и задълочи днешната и утрешната стопанска и благоустройствена програма за града. Говореното предъ този стопански „парламентъ“ — ще бжде последователно направено достойно на читателитѣ — то заслужава да се знае отъ всѣки сливенецъ. По общо съгласие, реши се този начинъ да стане традиция — всѣка година, по Димитровъ день подобна стопанска конференция да се събира, въ която всички сливенци въ и вънъ отъ града да размѣнятъ мисли и чертаятъ стопанското бждаще на родния градъ.

Затова ние сподѣляме възторга на общественика г. Бобчевъ, че само онова, което въ момента, конференцията е събрала, е гордостъ за Сливенъ. — Нашиятъ кметъ и сливенското гражданство, съ вѣра и радостъ гледа на тия свои синове, защото е убедено, че тѣ ще помогнатъ на родния градъ.

Сливенъ се чувствува гордъ съ своитѣ родни синове, защото въ миналото, съ кръвта си тѣ твориха свободата на племето ни; днесъ съ ума си творятъ стопанската и културна мощъ на държавата ни. Градъ, въ гражданитѣ на които вѣкветѣ сж вложили творчески възможности, не ще загине. Той е билъ и ще пребжде, като неизчерпаема съкровищница на духовни ценности за родния градъ и държавата ни.

В. Т.

Чуждъ отзивъ за ДОБРИ ДОБРЕВЪ

Вкъ „Tag-Blat“ отъ 9. IV. т. г. по случай изложбата на Добревъ въ Слезкия нар. музей въ Опава (Чехославия) дава следния отзивъ за творчеството на нашия съгражданинъ — художникъ.

„Влиянието на прочутата школа на Швабински е засегнало младия бълг. художникъ въ разширяването и иусвършенствуването на изразнитѣ му срѣдства. Що се отнася, обаче, до неговитѣ вътрешни схващания на живота, до неговата плътностъ въ израза на чувството, до неговитѣ фигури въ отношението на тѣхното вътрешно състояние къмъ външния свѣтъ — тукъ той върви напълно по свой оригиналенъ пътъ.

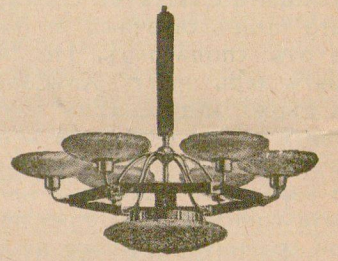
Неговитѣ пейзажи и фигурални творби ни учатъ на много нѣща. Това, което ни разправятъ неговитѣ картини, казватъ ни го просто. Той не се мѣчи да ни ослѣпи съ блѣсъкъ, и не употребява евгинитѣ ефекти за въздействие. Целта му е да ни даде ясна затворена цѣлостъ. Него не го привлича цвѣтната действителност, и опасността отъ пресилена пѣстрота е преминала за него. По-силно отъ външния свѣтъ го привлича вътрешното съдържание на нѣщата.

Тамъ, където то се задълбочава въ човѣшката душа, тамъ се проявява неговиятъ особенъ начинъ на изразъ, въ който е и силата на неговата художествена природа. Не само любовта къмъ отечеството му, но и чувството му за пейзажа на красота го каратъ да ни показва старото Търново всѣкога и все отъ нови страни. Старопрестолниятъ български градъ не е предаденъ въ блѣсъкъ и великолепието му предъ 13 и 14 столѣтия, но затова пакъ реалния погледъ на художника е проникналъ въ вѣлшебството на миналото, и замечтаността е подчъртана въ тия му пейзажи. И когато отъ зелената на планината той се обрне къмъ червенокафавитѣ стрѣхи на кѣшитѣ или се спре на студентитѣ сѣнки, смѣсващи се въ играта съ ослѣпително яснитѣ контрасти на свѣтлината и почне да рисува прибулващата върховетѣ мъг-

ла, винаги нѣжността на художника засяга вътрешния смисълъ, върху, който сж изградени обектитѣ. Рѣдко виждаме у него картини като „Пейзажъ отъ вѣковната гора“ въ тѣхната природна девственостъ. Обикновено той композира съ фигури. Но и при тия случаи пейзажа му не е само празно (или просто декоративно) допълнение. Наистина, не винаги му се удава да даде на небето оная раздвижена драматична пълнота, както при мрачния пейзажъ съ фигурата на стария словашки селянинъ съ косата. Това свързване на фигуритѣ съ пейзажа е най-характерното за творчеството на художника. Забележително е, че неговото тѣй съвършено художествено познание на вътрешния животъ се проявява напълно въ портретитѣ му на художници и писатели. Но особеността на Добревата сжщностъ се чувствува най-вече тамъ, където той по-маниера ни Достоевски се вживява въ душата на униженитѣ и оскърбенитѣ отъ сждбата.

Тамъ, където той се отдава съ цѣлата си душа и където го води неговото съчувствие, той постига въ творбата си най-силни и хубави нѣща. Картинитѣ му „Вжлекопачи“ и „Просякиня“ сж за сега най-високитѣ му постижения

Електр. Полюлеи

Нови модели, красиви и солидни на конкурентни цени при П. КАМБУРОВЪ тел. 51

КНИЖНИНА

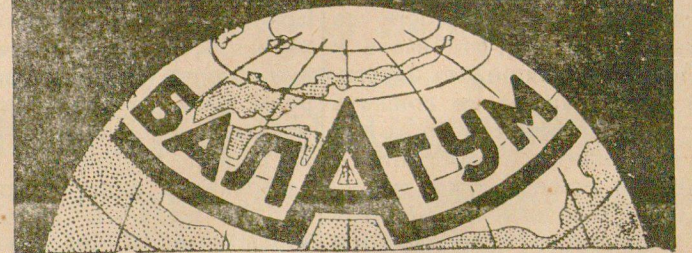
ОТЛОМКИ — лирически пѣсни отъ Ил. Цековъ.

До скоро г. Ил. Цековъ бѣ известенъ като голѣмъ диригентъ, но никой не е подозиралъ, че той е ималъ и дарбата да изразява съ слово най-нѣжнитѣ трепети на душата и то съ такава техника, която понѣкога стига до съвършенство. Пѣснитѣ на г. Ц. сж тиха музика. Тѣ сж богати съ образи и настроение. Излизатъ направо отъ сърдцето и се лѣятъ

като кристалнитѣ води на планински потокъ. Основниятъ мотивъ въ сбирката е Amor omnia vincit и свѣтлина, чистота, но не напълно освободена отъ сѣтивенъ елементъ. „Отломки“ сж една резигнация, едно освобождение отъ гнета на най-святото чувство у човѣка.

Съдържанието имъ е символично предадено на корицата отъ художника г. Генчевъ — гнѣнностоло дръвче, наведено отъ бурята, съ обрулени листа и клони. Изданието е изящно.

ЦѢЛИЯТЪ СВѢТЪ Е ПОКРИТЪ СЪ

най-добрата подова настилка-мушамъ „БАЛАТУМЪ“ пристигнаха нови модерни десени Предст. за Сливенъ: П. КАМБУРОВЪ, тел. 51